

46
46
У

Мерамаха!

ЛЯРОВСКАЯ БЕЗ СИВРИЧИНО

11 година

10 лекции на юбия клас

10.11.1932 год., среда 5 ч. сутр.

Кагарев, София

Добрата молива 2

В началото бе словото

Ще прочета една част от 61 псалом. Този псалом трябва да се преведе. В природата има един начин на разбиране. Човек трябва да има предразположение за разбиране на нещата, друго яче той не може да разбере една истина. Съвременият живот колят агнета. Вие седите с светнили лица, охилили сте се и като колят радвате се. Нямате ни най малко предвид страданието на агнето. Мислите как ще си похапнете, ще си пийнете малко винце. Тези хора имат едно разбиране за живота, а пък други имат друго разбиране. Те когато колят агнетата им се свиват сърцето, жално им е. Защо едните се разват а другите скърбят? Снези които се радват са заинтересовани, имат облаги. Тези които страдат взема им се нещо, те губят.

Та в живота когато се събирате трябва да имате едно вътрешно разположение, едно вътрешно разбиране. Защото на човека може да се каже най хубавата истина и да има две различни разбирания: може да имаш първото разбиране, т.е. да се веселиш, да се разглеждаш когато коля агнетата. А може да имаш и второто разбиране. У българите има един навик когато се раждат децата, когато се роди едно момче всички са радостни. И му правят понуда. Не е лошо нещо това. "Пан" значи голям. "Хида" ще почистят за онзи който отишъл при Бога. Те са изопачили думата. Знаеш, вместо хората да бдят сутрин, започнали да бдят вечерно време. Това е едно изопачаване. Когато вие изочавате езиците ще видите как се изменят думите. За пример вземете думата стар. Тя произлиза от думата "сад" значи да се повиши. От тази дума в латински, английски и български има думи които са произлязли. Стар е онзи който иска да се прояви. Когато той се проявява се казва сад. Сега казват стар човек. Сега думата стар има такова значение в ума на човека, че този човек за нищо не е годен. А пък това не е верно. Старият е най годен за работа. Той е упражнен вол, можеш да опреш колкото искаш. Малкото даначе като го туриш на работа дърпа се, скача. А пък стария вол е добре. Ако изучавате старите езици, ще ги изучавате по един начин. Ако изучавате новите, ще ги изучавате по нов начин. В английски език има 7 произношения на буквата "a". Произнася се като "a", като "e", като "i" и пр. Това е свойство, деликатност на езика. Онзи който разбира езика ще приложи това, а пък който не го разбира няма да го

прилага. Най хубаво е човек да прави различие по тези тънкости. Защото колкото се опростяват работите, толкова губят от красотата си. Ние опростяваме работите за да бъдат разбрани. Но когато работите трябва да има красота те трябва да се осложняват. Всеки човек, който иска да бъде красив трябва да има осложняване в него. Една красива мома има сложно нещо в нейното лице. Красотата е един образ много сложен. Красотата има такива линии, които не може да намериш в един обикновен човек. И в Мъдреца има такива сложни линии, у него има линии с оттенаци. Има нещо особено в него. В космите, в ушите, начина на ходенето; в линиите на лицето и пр. А пък когато човек е прост може да го познаеш по неговия вървеж. Учителят показва ходенето на някои хора: ходи много бързо и маха ръцете си, после ходи полека без да маха ръцете!.

Вие искате да се молите по някой път. При молитвата човек трябва да забрави себе си, той трябва да забрави окръжаваща го среда за да може да се моли. Човек за да пее той трябва да забрави публиката, той всички тези хора трябва да ги тури в себе си. Щом ний мислим че хората са там. Вие за пример мислите че сте събрани тук. Не, не сте тук. Тук е един грамоът, а пък събранието е някъде далече. Има същевременно някъде събрание толкова далеч, а пък вие сте представители. Тук каквото става и там става. Това е копие на едно нещо което става. Вие казвате: нагласихме тази работа. Не, никога не може да нагласите в този живот работите. И 9 чичта и 10 чирита царвули да скъсате. Нещата от ~~нечата~~ Вечност са нагласени.

Та искам да бъдете свободни в разбирането. Освободете се от непотребните неща. Ние трябва да бъдем свободни, защото когато сме свободни можем да учим. За да учи човек неговия ум трябва да бъде свободен от непотребни вещи, Елементи, мисли, желания, движения и образи. Има в дадения случай неща образи непотребни. Съдържанието на съзнанието трябва да бъде свободно в тях. Това което ние съзнаваме то не трябва да бъде в стълкновение с нашия минал живот, нито в стълкновение с живота който иде.

При мене идва един земеделец и ми казва: работлив човек съм, ора земята добре. Казвам му: много добре правиш. Ти отиваш при необработената земя, разораваш я, посадиш дръвчета и след 10 години ще имаш една градина. Казваш на земята: ако не бях аз, ти щеше да бъдеш голяма пустиня, необработена, щяха да те тъпчат. Ти благодари

Че аз те заградих и посадих нещо в тебе. Сега имат уважение и почит към тебе, аз те направих такава. А градината ти казва: той посети дървета обаче аз ги отхраних и ги отгледах. Ти взимаш всичките плодове, изядаш ги, пък за мене оставаш сухите листа азрда се храня с тях. Каква философия на живота! Да направим превод на това. Ако ти работиш върху един човек в живота, както работиш земята, при саждаш доброто в него и обираш всичките плодове, оставаш на него да яде листата, такава каквъ ми допринасяш! Ти му казваш: не знаеш ли че аз те направих такъв. Онзи може да ти каже: ти си ме направи такъв, обаче взимаш най хубавите плодове. Това е една аналогия.

Да пазите в ума си едно свещено правило: когато работим работата ни трябва да бъде свещенна. С този начин на разбиране който имаме сега, човек не може да се развие. Най малкият егоизъм който е осъщанал в човека, той може да остане в човека като един червей, като един малък червей който може да ви повреди. Този червей ще го извадите, ще го поставите на мястото му. Не му е мястото там.

Преди една година дойде един брат да обработва градината. Той казва: дървото плаче. Веднага видях една дупка, излиза нещо от дупката, видях цяла купчина там, пада нещо от дупката, а пък то какво е станало. Влязъл е в дървото един червей, влязъл вътре и яде, образувал цяла дупка. Казах му: излез вън. Вземам една тънка тел турям тела, проби се една голяма дупка, закачих с тела червея и го извадих. После турих малко восък и се поправи раната. Вий ще кажете: нека стои червея вътре. Не, той трябваше да ме пита: мога ли да влеза аз.

Вие казвате: знанието е свещенно. Вие пеете. Има много начини за пеене. Самата музика е едно чувство в човека, то го принася. Бъврежнието може да донесе нещо за човека. С поезията, яденето, всичко кое става все допринася нещо с своите последствия. На всичко човек трябва да обръща внимание. Ако вие обръщате еднообразно внимание само на някои форми, вие ще станете много еднообразен човек. Ако обръщате внимание само на своите лични чувства, главата ви ще стане като краставица. Ако станете много миролюбив че- и на мравката отстъпвате, вашата глава ще стане толкова тесна като някоя дъска. А пък ако не искате много да фантазирате, то вашето чело ще е остане сбитено. Някой ще каже: ти много не фантазирай, това не става основа не ставай, богат не ставай, това са философии на миналите ве-

~~жове на хората. Господ е създал хората за много нещо хубаво, и всяко нещо трябва да бъде на времето си. Трябва да имаме ново понятие за нещата.~~

~~Един турски бей отива на гости на един български чорбаджия. Той никога не е бил пил шира. Българинът му дал когато започнала да реже. Беят казал: много е хубаво. Той вдигнал чашата и пил. По едно време го хваща виното и казва на чорбаджията: дойде ми да викам. Българинът му казал: викай. Започнал той да вика. После му казва: дойде ми да играя-играя. Човекът иска да пее, иска да играе. И най-после казва на чорбаджията: това нещо е много хубаво. До сега не съм пял, не съм играл. То сила дава на человека. Българинът му казва ще вземеш хубаво грозде, ще го измиеш с вода, ще го изтискаш, ще го туриш в шишета, в гърнета. Беят казва: много хубаво. Ще кажа на моята ханъмка да направи това.~~

~~Казвам: трябва да разбираме живота. Някои казват: животът е сериозен. Много е сериозен, пари нямаш, болен си, краката те болят. Жена ти иска дрехи за Велик-ден, децата ти искат обуща, шапки, дъщерята средва, трябва пари за нея, ти се почесваш за врата и казваш: сериозен е животът. Само за тебе е сериозен живота, понеже нямаш с какво да посрещнеш. Представи си че имаш с какво да посрещнеш, тогава живота няма да бъде сериозен, а ще бъде приятен.~~

Всичките неприятности в живота произтичат от нямането. Първото нещо е от нямането, а второто е като имаш нещо че не знаеш как да го употребиш. Имате известни таланти, но ви е срам да работите с тях. Можеш да пишеш, но не искаш да пишеш. И казваш, кой ще се занимава с драскане по книгата. В България когато някой се занимаваше с свирене на цигулка, казваха: цигански занаят. Казваха горкото момче къде е отишло с циганите. Трябваше голямо самоотричане, да обичаш много хората, да издържиш изпита, за да свириш. Та сега вие сте хванали циганина. За пример: някой ходи на молитвено събрание, казва цигания. Някой се моли сутринта, казва цигания. Ако ние имаме тези понятия на хората, ние не може да разберем света. Има едно вътрешно разбиране, всички трябва да бъдете свободни. Когато аз говоря, имам предвид да се освободите от ненужни работи. Трябва да се освободите от тях. За пример, имаш една не-
нужна мисъл, мислиш че ще умреш, мислиш че ще останеш, мислиш че ще станеш леден. Те са неща възможни. Но ако ти осиромашеши, ще

научиш това което при бога~~ж~~ството никога няма да го научиш. Ако това е училище, ще учиш. Някой е художник. В какво седи художество то. Онзи е един голям философ който пише. В какво седи неговата филосомия? Който не разбира, ще пише драскулки ~~Издерята~~, Драци, драци, надраци цяла книга, казват: много учен човек е. Аз гледам дращенето. И едно дете казвате: може да драци. Обаче в това драскане, човек ~~чурил~~ нещо, в неговото драскане има съдържание. Като четат хората това драскане и като разберат драскането на философа, става една промяна в тях.

~~С~~ Да си представим че вие имате дъщеря която е неразположена. Сърди се на баща си и на майка си. Казвате за нея: по рано беше добро момичето, сега се сърди, нервна е. Един ден идва раздавача носи писмо. Като вземе писмото, като го отвори, тя става, тръгва, облича се, прави си причесата. Казвам: това неразбраното, тези линии и подействаха така, че целият ден дъщерята е весела. ~~Баща~~ казва: дано да идват по често такива писма. Това писмо може да е от някоя приятелка от училището, от обична приятелка, може да е от сродна душа, приятел. Тя става весела. Все е хубавото един човек да му дойде едно хубаво писмо. Защото обикновения живот е живот на мъчение. Да те карат сега да ядеш сушени сливи или ябълки, от преди четири години, а пък гледаш на дървото пресни круши и ябълки. ~~Пет~~ Тогава вие ще заприличате на онзи български шивач агаджия, който имал един слуга Стоян. Идва един и казва на агаджията да му ушие бир бучуклия гащи. Този който поръчал бир бочуклията изпраща една хубава кокошка и я занесли на агаджията. Агаджията ~~шиял~~ в къщата на тои човек. Агаджията казал: моят слуга почена кокошка не яде. Свартете му боб за да остане кокошката за него. Стоян слушал и въздишал. Слугата яде боб без зехтин само с малко лук. Той си казал: аз ще му кажа яде ли Стоян кокошка, или боб яде. Майсторът изляза кокошката и казва: ~~хайде~~ на работа Стояне. Стоян казва на околните: моят майстор по някой път го прихваща нещо, и като започне да се озвърта върхете го. Като му мине ще го пуснете. Стоян взел напрасник на майстора и го скрива. Майсторът търси напрасника си насам, натам, озвърта се и тогава онези го хващат и го възвават. Майсторът се чуди че е възан. Слугата му казва: Стоян кокошка не яде а, а боб яде.

Или казано друго яче. В природата съществува следния закон: това което правиш на другите ще ти се върне на главата. Всякога ще ти се върне. В природата има отзив, ехо. Не че тя мисли да отмъсти, но всяка постъпка има едно ехо, ще дойде отзук, това ехо ще се върне, ще се повторят нещата. Ако в башата има един навик, в сина ще се повтори. Не е лошо да се повтарят нещата. Ако башата е музикален, то във ще се повтори в сина. Ако майката е художничка в дъщерята ще се повтори. Ако башата е писател в сина ще се повтори. Някой път има изключение. Но нещата ще се повторят. Нещо недовършиш. То ще се повтори или в самия тебе, или в ~~синът ти~~. Не е лошо повторението. Нали се казва че повторението е майка на знанието.

Онова което започваме трябва да го зучим хубаво, защото ще се повтори. Това което ще се преповтори трябва да е хубаво, че ще пренесе известен плод. Вие можете да имате знание, но то да не принаделя на някой плод. За пример, аз съм ви говорил много пъти, нокогато говоря за любовта некому, той започва да позори. Ти говориш на божия за любовта, че трябва да се обичаме. Богатият те погледне, посмихне се малко. Той знае че като му говориш за любовта ще му кажеш: не можеш ли да ми заемеш? Или дойде някой в къщата ти и почне да ти говори за любовта, как хубаво сте се урезили, че много сте благородни, набожни. И по едно време ще си направи устата да каже: вие имате дъщеря хубава, красива, аз имам един син. Вашата дъщеря не може ли да ми я дадете за ~~нашия~~ син. Един предмет материален. Той те хвали но има нещо материално. Най напред ще ти каже: кажи ми нещо за Господа и след като го научиш нещо за Господа, той няма да ти даде нещо за Господа, но ще те изнуди, ще ти вземе. Не е лошо човек да взима, но не само да вземаш. Животът не седи в това. Трябва да даваш и да вземаш. Това е едната страна. Ако детето не вземе не може да расте. Майката трябва да дава. И след една две години тя ще го отбие, няма да зупава вече мляко, но ще го научи как да яде. Същият закон е и в човешкия живот. Всякога да давате или всякога да вземате - такъв закон в света не съществува. Даже и Бог който е създал света и той прави съмени. След като е давал дълго време, Той ще се спре и казва: ти ще даваш. Има закон: че вълюбиш Господа. Той те е обичал. Това което сега имаме се дължи на

хиляди милиони в миналото. Всичките тия условия се дължат на даването на Бога. Всичкото хубаво в света е за творята душа а не само за днешния ден. Не само и за утре, но за хиляди векове, за вечноста. Бог е предвидил всичко, има какво да се радваш. Ти нямаш представа какво е небето. Ти си представяш небето като земята. – Какво ще гледам небето, казваш ти. Но това не е научен въпрос. Ти казваш: роди се човек и оства. Ти не си се родил още. Какво нещо е младоста. Ти казваш: след като любиш какво идва след любовта. Чудна работа. След любовта идва безлюбието, а след безлюбието идва пак любовта и после след това идва светлината, после идва тъмнината, после пак светлината, пак тъмнината. След тях какво идва? – Свобода. После идва робството, пак свободата, пак робството.

Някои казват: трябва да олекне човек. Не само да олекнеш, но някой път трябва да ~~тежиш~~: Защото корабът в големите вълни ако олекне ще потъне. ~~тежиши~~ Когато дойдат най-големите изпитания ти трябва да бъдеш един пълен кораб за да има на какво да остояваш. Трябва да имаш знание, че като страдаш да знаеш за какво страдаш. И като имаш знание трябва да знаеш за какво имаш това знание.

Аз съм ви говорил за много работи. Някои неща сте приложили много добре, а някои сте оставили в проект. До тези неща щяхте да дойдете без да ви ги кажех. Защото на някой човек мога да кажа къде седи някой хубав извор. Малки бубулечици отиват при този извор. И без мое показване вие пак ще намерите този извор. В какво седи преимуществото да ви покажа извора. Това е само спестяване на времето. Вие може да правите сравнение между един човек който се е учи и един друг който сам е добил знанието. Онзи който добил своето веру от само себе си, се различава от онзи, който го е добил от някой учител. Някой казва: човек сам трябва да добие знание. Това не е в реда на нещата. Той като е излязал от Бога някой е вложил знанието в него – Бог. никой не може да бъде сам научен. Той все трябва да се учи от някъде. Най първо, човек е учен от Бога. Дълго време човек се учи от Бога. Когато човек се учеше видяхте малки пъпки вътре в първия човек. Нямахте думата, вие само слушахте. Нямахте никакъв глас, когато първият човек се е учи, вие сте гледали през малките дупки. Знаехте че е станало нещо, но какво е ста-

Нало не знаехте. Казвате първия човек е съгрешил. Но тази легенда още нищо не показва. Ял от плода. Както онова дете запалва една клечка, запалва фитила на една бомба с взривно вещество и чака да види какво ще стане. Сди детето и гледа какво ще стане. То не знае че като стане този взрив от самото него няма да остане нищо. Казват му: бягай, детето хукне да бяга. Благодарение че избягва.

← Първият човек беше едно дете. Господ му казва да не бута голямата бомба в ~~вая~~ Жената запали фитила на голямата бомба, казват им: бягайте. Адам казва ще видим последствията. Като и бухна бомбата те избягаха из рая. Какво нещо е грехът? Това е една бомба която експлоадира, ти избягваш вън от ~~къщи~~. Един ми разправаше че когато експлоадирала една неприятелска бомба, взрива го вдига и той бива изхвърлен на 40-45 м. растояние. Той се чудел дали е жив или не. Казва: никога няма да заправя, хвърках из въздуха. Само малко ме контузиха. Казвам: този когото е изхвърлила такава бомба ще има вече страх и ще казва: бомба е това.

Да дойдем сега до идеята: малките постъпки в живота ~~1949/49~~ могат да причинят известни взривове в човека. В човека стават взривове в мислите, в чувствата и могат да пропредат процесите на правилното развитие. Някой път четеш. Дойдеш до известни пасажи, дойдеш до известна мисъл която изменя целия ход на мисълта ти. За пример, ти се молиш и някой ти казва: какво си се изправил като дърво да се молиш. А ти имаш разположение. Онзи ти казва, така не се моли. Как трябва да се моли и той не знае. Облекал си се хубаво и някой ти каже какво си се наконтил така сега като княз. Не тели е срам. Ти се погледнеш и се смутиш. Тъкмо си написал едно хубаво стихо творение и някой ще ти каже: тъкмо сега ли намери да напишеш такова стихотворение. Или тъкмо свиреш някой ще ти каже: тъкмо сега ли намери да свириш. Когато онзи човек е умрял ти носиш лачени обуща. Някой ти казва, не тели е срам. Баща ти работи а ти не работиш а лачени обуща носиш. Не е ли срамота.

← Не е грехът в лачените обуща а в разбирането. Когато аз свиря и ми кажат че някой е умрял, аз ще му кажа: аз му свиря че отива при баща си. Той не е умрял, жив е той. И му казвам: много здраве

на нашите. А други казват: отива в черната земя. В едно село бях в Шуменско, там ми казаха: страшна работа, една жена се мъчи. Казвам: какво има? Казаха ми: добива жената три дена се мъчи не може да добие. Онзи които ми съобщиха това и ми казаха: жената ще умре. Казахму: няма да умре. Нещо хубаво ще излезе от нея. Той ми казва: ти не влизаш в нейното положение. Аз влизам в нейното положение и се радвам че ще излезе един човек роден от нея. Онзи ми казва: така лесно се говори, но знаеш ли колко се мъчи. Тази женще се мъчи, а след 5 минути ще се освободи от своите страдания. Онзи ми казва: ти от де знаеш. И така стана: - На тази жена й трябва помощ от невидимия свят. Това дете не може да се роди, крив път е възело. Забъркало е пътя не може да се роди. Казвам на детето: ще се върнеш назад, на 10 см. ще се върнеш и ще хванеш правия път да излезеш навън. Като си влязал забравил си как си влязъл. И като не знаеш как да излезеш ще се върнеш назад. Или казвано друго яче: ще се обърнеш към Бога. Намира се в затруднение. Ти казваш: какво да правя. Обърни се към Бога да ти даде съвет. Раждането за вземам в по дълбок смисъл. Всеки може да се намери в раждане. Забъркаш се нещо. Ще се върнеш 10 см. назад, ще се обърнеш към Бога за помощ и ще излезеш. Сега, сме дошли в една фаза в която започва най важното положение. В един съд ще се турят най хубавите работи и този съд трябва да ~~дъга~~ го измиеш за да не би нечистотите да развалят основа съдържанието което ще се тури. Ако човек не се почисти как ще приеме любовта, която трябва да влезе в нас да живее. Ние искааме Бог да дойде в нас. Като дойде Бог в нас ние няма да се молим вече. Няма да плачам, болест няма да имаме, равматизъм няма да имам сиромашия няма да имаш, то ще бъде вечно веселие, разходки, вирене, пеене. И голи няма да има, всички ще бъдат солечени в плазнични дрехи. Колко време ще продължи това? Чолкове, колкото искаше. Животът в който сте сега трябва да се измени. Ако ние не се изменим защо е науката? Казвате че оstarяваме. Животът не е в староста. Животът не е в младоста. Животът е в разбирането. Едно разбиране тоява. Трябва

да разбираете силата на Божията мисъл, която може да се прояви в човешката душа. Старият трябва да разбира Божията мисъл като старият – като млад ~~X~~. Науката седи в това, ти сам трябва да съзнаеш че мисълта която имаш е божествена и да не измениш на тази мисъл. ~~X~~ Да подложаш че мисълта която е в тебе е божествена, но тя наистина да е божествена. Да не туриш на една божествена мисъл човеки ум. Туриш ли човешки няма да постигнеш това което трябва ~~X~~. Като ~~изучаваш/една~~ получиш една божествена мисъл тя е магическа, всичко може да постигнеш с нея. Писанието казва: опитайте и вижте че съблаг. Опитайте и вижте че съм щедър, но ще опитате така както Бог изисква.

Мнозина от вас сте скромаси, пари нямаете. Един ми разправяше един млад брат ми казваше: в живота си загазих. Намерих се в мъчинотии. Отивам при някого, вземам назаем от тук, от там. Не мога да ги посрещна. Обърках работата и виждам че моите приятели странат от мене. Казвам си: няма да вземам пари на заем. Мога да гладувам. Но по никой начин да не взимам пари в заем, ще работя. Ако намеря работа ще работя. Ще изкарвам с труда си. И след години работите ми започнаха да се оправят. Намерих се в по-леко положение.

Има един правилен път. Като вземеш пари в заем, ти вече започваш да оповаваш на хората. Не знаеш нещо, питаш другите как беше. На заем вземаш. Цяла година мислиш и като намериш да изпъкне това в ума ти, ти добиваш характер. Дойде ~~ти~~ някоя мъчинотия в живота ти търсиш от къде и как е дошла. Като намериш нейния произход, ти имаш известни знания, което е свързано с Божествения свят, понеже ние сме части от божествения организъм ~~X~~. Бог всякога иска да имаме мисъл и да чувстваме всякога връзка с Бога. Тогава нещата ще се развиват по естествен път ~~X~~. Един англичанин преписал ~~200~~ хиляди изречения. ~~200~~ Знаел е 15 езика. Какви възможности има в човека! Вие колко езици знаете? Даже някои колко думи употребяват в своя език. Обикновено хората употребяват, служат си с 500-600 думи. Някои си служат с 1000 думи. Някои талантливи писатели с 4-5000 думи си служат. Шекспир си служил с 15,000 думи. Казват че Омер е употребил 40,000

думи. Милтон е употребил 11,000 думи. Като четеш Шекспира много
мъчно е за разбиране. Там има такива думи че трябва да ги търсиш
в речника.

~~Х~~ Като дойдете до природата, четете нейната книга, трябва да тър-
сите нейните думи с които тя си служи. Природата има чуден език.
Наричат го езикът на природата. ~~Х~~ Онзи който не разбира ~~този~~ език, за
него той е безсмислен език, а пък който го разбира, за него той е
най осмисления език.

~~С~~ега искам да остане мисълта: пред вас седи едно бъдаше кое
то Бог е положил. Това което сте добили до сега е само предисловие
на това което има да добиете. Това е встъпление. ~~Х~~ Този живот който
живеем е живот та смърт. Ще дойде онзи живот на безсмъртие. Да
днаещче си роден от Бога, че няма да умреш, че имаш свобода, че можеш
свободно да излизаш от телото си. ~~Да излизаш вън от телото си~~ да се поразходиш и да влезеш пак в него ще бъдеш свободен да влизаш
и да излизаш. ~~Х~~ Пък вие сте забарвали начина на излизането. ~~Някои~~
Някои от вас не могат да излизат свободно от телото си, нямат това
изкуство. Някой път мисля по това, но не смея да говоря, не смея да
кажа как да излезете вън от тялото си, защото като излезете няма да
се върнете. Някой път не искам да ви кажа защото като излезете ще
ви обрат. И като се върнете няма да намерите нищо в къщи. Това е
друга ~~обичност~~. Това е цяла една наука. Това е едно от най краси-
вите положения. Умиранието, това е разбойничество. ~~Х~~ В моите очи уми-
рането е разбоенчество. Дойдат разбойници, счупят вратата, оберат
те, вземат ти всичко. А пък другото положение е, да можеш да напус-
неш телото си и като излезеш из какавидата няма да бъдеш вече га-
сеница а пеперуда, украсена най хубава. ~~Някой път вие имате любопит-
ството. Не е лошо, хубаво е и любопитството.~~ Но в природата има
нещо скрито. Когато природата прави някои неща тя ги крие. За при-
мер, ти не можеш да отвориш човешкото сърце за да видиш как ста-
ва кръвообращението. Ти не може да отвориш белите дробове, за да
видиш как става дишането. Стума си може да отвориш, но физически
не можеш. Та скритите работи са хубави работи в света. Отворените
работи са едно изложение. На една много малка част си ~~и~~ изложен.

Изложеното е много малко. Да кажем че аз извада моята цигулка. Вие не сте ме слушали още аз аз свиря. По някой път когато аз свиря залъгвам хората. Но има известно свирене което не искам да покажа на другите хора, защото не е полезно. То е скрито. За мен взимам известни тонове, те са важни за мен, но за другите не са важни.

~~35~~ Вашата вяра, вашата любов, трябва да бъдат прогресивни. А прогресивната любов и вяра всяко го пътя си имат грамадни препятствия. Хубаво е че те имат препятствия. Без препятствия любовта не може да се прояви. Без препятствие не може да се прояви и вярата. Там ще намериш големите контрасти. Когато на часовника му дадат някой развален часовник, той го разглоби. Любовта е най великото изкуство. Да видиш в какво седи истинската любов. Кажете ми в какво седи истинската любов. Представете си че пишете любовна писмо. Коя ще бъде първата дума? Драги? Не. Любезний? – не. Възлюбленi? – не. Миличък? – не. Без тебе не мога. – Не. Как ще започнете. Това е едно голямо изкуство. Ти мислиш че обичаш някого. Може да се лъжеш. Действително вземете и прочетете живота на светиите, на великите хора на адептите. Аз привеждам това което е верно. Те когато мислят че имат любов към Бога, нищо не става, нищо не може да направят. Някой път когато са били крайно обезсърчени, като че не могат нищо да направят а пък виждат че нещата стават. Има едно обезсърдчение има едно състояние когато човек се радва, когато другите хора правят. Този велик човек идва до едно място и казва на себе си: тази работа не е за мен. Погледне другите които нищо не разбират и казва: дано те да го направят по добре от мен. И тогава идват да им помогат и те успяват. Та казвам: нуждно е това което християните наричат смирение. Трябва едно крайно смирение в човека. Защото Божийте пътища са неознаваеми. Ти не знаеш кога Господ ще ти продуктува. Когато някой поет пише, ако вие сте ясновидец ще видите, че някой му диктува и той пише. Ученият човек наблюдава нашата. Но до него от лявата и от дясната му страна има същества възвишени които знаят и те диктуват, а той пише. Тогава той казва: дойде ми вдъхновение. Значи откога е пошло нещо. Някой казва: каза ми се от вчера. това е отчасти верно. От години ви говори на вас Господ.

Под лъжичката ли ви говори? Правата мисъл иде от три посоки. Ако това същество ти говори много близо до ушите, то не е много разумно същество. Ти трябва да се пазиш от такава мисъл която е много близко до ушите ти. Тя ще ти донесе изкушение. Това което ти говори трябва да бъде от 2-3 метра разстояние, или 75 см. до ухото ти. Това което ти говори да не е при пъпа ти долу. Да не е на едно място. Ти го почувствуваш тук на пъпа, но то е отражение. Правата мисъл иде отгоре на главата. Има едно място. И трябва да чувствуваш едновременно че някой ти говори от далече, и че някой ти говори от вътре и от горе. И когато иде от три места тогава тази мисъл е верна. ~~Тази мисъл която иде от едно място, тя е от физическия свят; ако иде от две места, тя е от духовния свят; ако иде от три места едновременно, тя е от божествения свят.~~ И в науката и в философията и в поезията този закон е верен. Вашето духовно прозрение някой път ще дойде от ляво, някой път ще дойде от дясно и тогава става промяна в вашето съзнание. Вие чувствате като че се намирате при изгряващото слънце, небето е така лазурно, чувствате като че се намирате при някой извор който блика, блика и опитвате водата на този извор че е хубава. Или някой път чувствате че има вятър който духа.

Мисълта да е правилна, чувството да е правилно и волята да е правилна, това е божественото на най прости язик. Някои светии за да придобият някоя малка придобивка в християнската епоха са иждивявали по 10, 20 години и са имали много малко резултати само да добият чистотата. 20 години са се подвизавали за да се очистят и след като се очистят. Подвизаване ~~не~~ ²⁰ години за добиване чистота, може да го уподобим на вземане на баня. 20 години ти седиш в банята. Колко години ще ти трябва да се облечеш. Колко години ще трябва да ходиш, вследствие на това много малко светии в християнската църква има, които да са направили нещо много положително. Жivotът на светиите не е описан както трябва. Аз като гледам как са описани животът на светиите, това не е житие. Те искат да изкарат този светия че е много голям. Аз не виждам никакво све-

тийство, Те описват онези моменти които никак не са важни. Най-важните моменти те са пропуснали. Аз ви изнасям най хубавото, идеалното. Ако онзи светия който е седял 20 години и той вижда че е оголял. 20 години се е подвизавал и като че му се дошло да похапне, хубаво да се облече ~~Един римски патриций~~, изпратил на един светия че му излекувал детето един хубав костюм, хубав обед, пари му пратил. Всичко му праша. Но в това време идва един гладен и светията му дава ~~жленето си~~; идва един гол и той му дава хубавия си костюм; идва една жена и на нея и дава парите си и най после му е ~~останала~~ една хапка, едно парче хляб, дошла мишката и го завлякла. Това е малката хапка. И той не могъл да разреши това противоречие. Сълзи потекли от учител му от умиление. Не могъл да разреши тази работа. Тогава му се явява Христос при него и му казва: ти издържа испита си. Свободен си сега. В този момент в какво седи свободата? Сега да опишете като художник какво е лицето на отчелника. Как напуснал своето старо жилище и как тръгва. Един ще го опише ~~по~~ един начин, втори ще го опише по втори начин, трети – по трети начин. Но има един начин. Когато обичаш, когато в душата ти ~~н~~ма никакво

Противоречие, има истинска любов, има известна ~~мирисна~~ осанка която се вижда. Любовта когато е истинска има известна ~~мирисна~~ осанка.

~~Х~~ Този истинският път на нещата е заразителен. Ти не можеш да срещнеш един човек който върви по Бога и да не се заразиш. Заразително е. Като стъпи само онзи на краката си, от чуващето на стъпките му, в теб се явява мисъл: човек съм аз. С стъпването си този човек говори. Нещо има в този човек което говори. От него излиза сила.

~~Х~~ Когато Христос вървеше по пътя една жена която се приближила до него казва си: само като се допра до него ще оздравея. И тя се допира до него и оздравява. Христос казва: сила излезе от мене. Околите му казват: нали много свят има около теб, притискат те от вся къде. Допре се някое дете. Никаква сила не излязла, но много хора има. Той казва: не, не, някой се допря до мене. Есички се допирали, но някой се допрял с особена съл. Христос като погледна на тази жена тя била разтреперяна и тя си изповядала че тя се е допряла до него.

Тя имала 12 години кръвотечение, приближила се до един свят човек и извлече от него сила по един апашки начин. Христос казва: кой възможна е сила от мене без позволение? Тя казва: прости ми Господи, нямам кораж, откраднах ~~всички~~ я. Той казва: за в бъдеще няма да постъпваш така, но аз ти давам. Начинът с който си послужи тя, не е чист!!! Но самото подобъдение на душата е чисто. Защото Христос не казва няма нищо. Някой ще каже, че тази жена имала голяма любов към Христа, с голяма вяра се е допряла ~~вяра~~ на кражба. От едно свято същество като Христа може тя да ~~открадне~~. Ако Христос беше някой обикновен човек тя щеше да претъпи такъв удар, щеше да й зашлени две плесници, но благодарение че той е бил един от великите същества които са били на земята. Той я поглежда и казва: за бъдеще ще постъпваш по хубаво, за да не ти идва пак кръвотечение.

Ако аз свиря, някой път ще се случи с вас това което никога не се е случвало. Един български цигулар дал концерт, свирил български песни и всички напуснали салона, започнали да скачат, да се въртят да играят. Казва: подлудиха тези хора. Представете си, че в София някой даде концерт и всички софиянци излязат по улиците и заиграят. Аз бих желал всички хора така да пеят. За най хубавата музика е казано! следното: за да може да слушате вие хубавата музика, неизменно трябва да имате любов. Трябва да обичате. Сега аз говоря за една любов която не сте имали. Тази любов която сега имате и тя е хубава, с нея човек расте. Но има една любов която трябва да притурите към сегашната си любов. Когато и да е тя все трябва да дойде. Като дойде новата любов с нея ще дойде и новия живот. Наричаме я любов на безсмъртието. Сега имате любовта на безсмъртието.

Вашата любов е силна, но понеже тя трябва да укротява смъртта то вси като й сила стива в това. А пък новата любов ще бъде свободна от смъртта. И вместо да дава силата си да укротява смъртта, тя ще я дава на вас. И тя ще бъде любов на безсмъртието.

Отче наш.